

Prekentekest: Rom 11,25-32

Brødre, jeg vil si dere en hemmelighet, så dere ikke skal ha for store tanker om deres egen forstand: En del av Israel er blitt forherdet, inntil folkeslagene er kommet inn i fullt tall. På denne måten skal hele Israel bli frelst, slik det står skrevet:

Fra Sion skal redningsmannen komme,
han skal ta bort all ugudelighet fra Jakob,
og dette er den pakt jeg vil slutte med dem
når jeg tar bort deres synder.

På grunn av evangeliet er de blitt Guds fiender, for at dere skal få frelsen. Men på grunn av utvelgelsen er de elsket av Gud - for fedrenes skyld. For Gud angrer ikke sine nådegaver og sin utvelgelse. Dere var en gang ulydige mot Gud, men nå har dere fått miskunn, fordi de andre var ulydige. På samme måte har de nå vært ulydige, men den miskunn dere har fått, skal føre til at de nå får miskunn. Gud la alle under ulydigheten for å kunne miskunne seg over alle.

Kapitlene 9-11 i Romerbrevet handler om Israel som Guds utvalgte folk. I Romerbrevet skriver Paulus at Gud fra evighet av har lagt en frelsesplan. Gud utvalgte Abraham og gav ham løfte om at han skulle bli til et stort folk. Gjennom dette folket, Israel, skulle Gud fullføre sin frelsesplan og sende sin Messias, Frelseren. Nå var det omtrent 20 år siden Messias gikk sammen med dem i Israel.

Nå, 20 år etter, kunne alle se at svært få jøder hadde tatt imot evangeliet om Jesus. Gud hadde sendt den Messias jødene ventet på. I flere og tredve år hadde de han hos seg, han forkynte og gjorde under. Men Guds utvalgte folk nektet å tro, i stedet fikk de ham korsfestet og påstod at han spottet Gud. I ettertid var bare et mindretall av jødene å finne i de kristne forsamlingene.

Paulus innleder Romerbrevet med å si at evangeliet er Guds kraft til frelse for alle som tror; jøde først og så greker. Grekerne og de andre hedningefolkene tok imot frelsen, men hvor ble det av jødene, Guds utvalgte folk, de som fikk evangeliet først? Hvorfor tok ikke jødene imot evangeliet? Hadde Guds frelsesplan slått feil?

Paulus var selv jøde. Da det viste seg at hans eget folk forkastet Guds frelse, ble han ikke sint og harm, men han ble full av sorg. Et sted skriver han til og med at var det bare til hjelp for at hans eget folk skulle motta frelse, så var han villig til å gå fortapt i deres sted. Men noen slik løsning fantes ikke.

Paulus hadde fått åpenbart en hemmelighet, et mysterium, som gav svar på noen av spørsmålene, og som gav ham trøst. Når det kalles mysterium, betyr det at ingen kan forstå det uten at Gud åpenbarer det, ingen kan forstå det av seg selv. Hemmeligheten åpenbarer en fremtidig frelse for Israel. Samtidig forklarer den hvorfor hedningene og ikke jødene vendte om. Da Israel forkastet Guds frelse forherdet Gud en del av Israel. Gud har gitt dem en sløvet ånd, øyne som ikke ser og ører som ikke hører.

Dette med forherdelse er gjerne et ukjent fenomen for noen. Like fullt hører det med til lovmessighetene i den åndelige verden. Det er for

eksempel slik at hvis noen begynner å stjele, så får han dårlig samvittighet. Hvis man likevel fortsetter å stjele, vil man etter hvert utvikle en forklaring over for seg selv som går ut på at det ikke er så galt å stjele tross alt. Man lager seg et forsvar for det man gjør. Slik kan sort gjøres om til hvitt. Forklart med åndelige termer kan vi si at Gud overlater mennesket til sin egen sviktende dømmekraft. Man blir forherdet. Samvittigheten svekkes. Man må selv ta følgene av å være kommet på avveier.

Det virkelig triste er at den samme holdningen lett går i en sosial arv til neste generasjon som følgelig får et dårlig forbilde i sine foreldre. Noe tilsvarende skjedde med jødene da de ikke ville ta imot den Messias Gud sendte. Forherdelsen har gjort dem blinde og døve for evangeliet. Forherdelsen var imidlertid ikke total. Noen vendte likevel om til Jesus. Paulus var ikke alene som jødekristen.

Nesten ni hundre år før Paulus hadde profeten Elia sitt virke. Det var en tid preget av åndelig forfall. Israel hadde drept alle Guds profeter så nær som Elia, og Elia trodde han var den eneste som ikke hadde bøyd kne for avgudene. Den gang sa Gud til Elia at det fantes sju tusen mann igjen som ikke hadde gått bort fra Gud. En rest av folket var blitt igjen. På samme måte for Paulus. Selv om folket var forherdet var en rest tilbake, noen av jødene som trodde på Jesus. Sann er det også i dag, og derfor nytter det å drive misjon i Israel. Noen vender om og kommer til tro på Jesus.

Men Guds ord varsler at en gang skal mye bli annerledes, og jeg tror ikke det er så lenge til. En gang skal forherdelsen over Israel ta slutt. Det er når folkeslagene er kommet inn i fullt tall. Vi som ikke er jøder tilhører det Bibelen kaller folkeslagene, eller hedningefolkene. I begynnelsen ble evangeliet kun forkynt for jødene, men da jødene ikke ville ta imot Jesus som Frelser og Herre, hadde Gud bestemt at evangeliet skulle forkynnes til folkeslagene. For tusen år siden kom evangeliet til oss i Norge, og nå i dag er evangeliet i ferd med å nå ut til alle folk på jorden.

Skriftordet vi leste forteller at en dag når hedningemisjonen sitt mål. En dag har kristne fra de mange folkeslagene nådd et antall som Gud har fastsatt i sitt råd, og som Gud alene kjenner. Da skal forherdelsen tas bort fra Israel, og skarer av jøder skal komme til tro på Jesus. Guds redningsplan har ikke slått feil. Gud har ikke glemt sitt folk Israel, selv om det er blant folkeslagene evangeliet har størst fremgang.

I århundrer har jødene vært spredd rundt i hele verden. I 1948 fikk de sitt land tilbake, og i dag samles folket fra alle verdens hjørner. For første gang i historien er situasjonen i Israel lik det den var på Paulus' tid. Jødekristerne er en minoritet blant jøder i Israels land. En dag åpner Gud øynene til Israel slik at de ser at Jesus er Messias, Frelseren. En dag åpnes deres ører så de hører evangeliet og tror. Gud angrer ikke sin nådegave og sin utvelgelse, men han elsker Israel til tross for forherdelsen i folket og at de fleste blant dem også i dag forkaster hans frelse.

Når Israel en gang vender om blir de frelst på samme måte som oss; ved å tro på Jesus som har sonet hele verdens synd. Det finnes ingen annen

Messias enn Jesus. Det finnes i dag mange jøder som kan bevitne at de opplever troen på Jesus som Messias som selve fullendelsen av det å være jøde. Den Messias Gud i eldgammel tid lovet skulle komme og frelse folket, han kom, men ble forkastet. Men nå har de endelig funnet ham og fått en fremtid som Guds frelste folk.

Paulus bruker like før denne teksten vi leste et bilde. Bildet av Israel som et tre, et oliventre. Da Gud, fordi Israel forkastet Jesus, forherdet en del av Israel, ble grener tilsvarende disse brukket av treet, og grener tilsvarende hedningene ble podet inn og fikk del i sevjen fra roten. Vi er på denne måten podet inn på stammen som er Israel. Da de fleste av jødene avviste evangeliet, ble ikke treet hugget ned for så å plante et nytt tre. Nei, stammen og rota ble beholdt. Derfor er vi som hedninge-kristne avhengig av Israel. Det er Israel som er stammen.

Kirkens røtter er jødiske. Derfor har vi ingen grunn til å fremheve oss selv eller være hovmodige på Israels og jødernes bekostning. Paulus advarer mot dette og sier: «Vær ikke overmodige, men frykt Gud! Sparte han ikke de naturlige grenene, skal han heller ikke spare deg. Så ser du at Gud er både god og streng. Streng er han mot dem som er falt, men mot deg er han god, dersom du holder fast på hans godhet.»

Gud er altså suveren. Ut fra vårt forhold til ham kutter eller poder han grener enten de er av hedensk eller jødisk opprinnelse. De opprinnelige grenene ble hogget av på grunn av vantro. Derfor gjelder det å stå fast i tro, ellers vil også vi bli hogget av. Et alvorlig ord – ja, men Gud makter også å pøde inn avbrukkne grener når mennesker kommer til tro. En dag skal en mengde av de opprinnelige grenene podes inn ved siden av våre. Det er en dag jeg er sikker på at Gud lengter til og ser fram til.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.